

A vosaltres, venerables costelles d'aquells desventurats Adans, de jonellons vinch á pregarvos que, amagantvos el geni y fent el sórt á las atissadas de las *mamás*, per un cop l'any deixeu las gelosías per finestras de convents y que, prenguentho tot en bé, sigueu consideradas, quedantvos, no vull pas dir al llit ab las criaturas, sinó quedantvos la plena seguretat que de tota aquella disbauxa *del de casa*, á la fi la millor part ha de ser forsosament per vosaltres.

Si aixís obreu, á unas y altres soch capás de brindarvos un toro, reservantne com á memoria, per las solteras el foc y las banyas per las casadas.

Mes per quedá ab tots complerts, diu que 'n deixi 'n *Mirabillas* pé 'ls viudos las banderillas, la cúa per' els solters y pé 'ls casats las orelles, quedants' ell ab las *costellas*.

Y aixís, en aquesta forma, á cad' un y á tots us saluda l' etern tranquil

EN BANYETA.

## TOCANT EL «PIANO»

Monólech representable.  
Personatge: la criada  
de una casa acomodada  
mes... dolenta que 'l diable.  
Lo rellotge toca un' hora  
qualsevol. La *escena* es  
una cuina. Lo demés  
se deixa á gust de l' *actora*.

MENEGILDA: Recristina y que 's bullenta aquesta aigua: m' escaldad, y aixó que 'l foch es culgat. No 'm creya fos tant calenta. Posemni un xiquet del canti y atemparemla. Bé está. Cops al bulto y á tocá 'l *piano*. No vol que canti la Senyora. ¡Es una ingrata! ¡Y tant que á na mi m' agrada aquella hermosa tonada *yo soy al pato yo soy la pata!* Diu que lo cap se li cimplena y que 'l seu mal no vol crits. Quina viuda: te uns neguits. Si sembla una Magdalena. Que hi farem: fora *recreyu*. y enllestim ab un segon, que tinch d' anar á la font.

á trobar mon *dulcineyu*.  
¡Que guapo es! ¡Un tipo alt!  
¡Es un *caloyu* modelo!  
Jo li dich «*ets mi consuelo aprendís de queneral.*»  
Es dolent com una *guilla*.  
te un geni del botavant,  
pero 'l calmo ab un instant donantli una pacatilla.  
Es molt valent lo meu *Panchu* y sempre 's fá fer la lley.  
Desde que 's á na 'l servey encar' no ha probat lo *ranchu*.  
Toca mes bé la guitarra que no cap fadri barbé, y te uns acudits: no es ré al costat seu en *Pitarra*.  
Me mira de un modo *audás* puig te uns ulls com dugas platas, y li dich. «*¡Ay no ma matas, decame vivir en pás!*»  
Es andalús y no ha dit en sa vida una mentida: y 'm vol mes, que no á la dida estima lo nen petit.  
¡Quin tipo! Quant vaig ab ell el diumenge á na 'l *trayato*, passo tant felís lo rato que no quebo á na la pell.  
Me diu unas cosas ¡Ay! que 'm trastornan d' alegria.  
Sentintlo, fins l' altre dia de poch que no 'm vé un desmay.  
Aixó si; te un gran defecte; es llarch de mans, hasta allá; pero á mi si 'm vol pescá, ha de ser pe 'l camí recte.  
No vull que después s' alabi com els demés qu' hé tingut, que, alcansant lo que han volgut sens causalshi cap agravi, han tocat *soleta* tots.  
Nó, nó, veig que la experiencia es la mare de la ciencia: ja estich tipa de *pebrots*.  
Mes crech que los fins son bons del *Panchitu* del cor meu.  
Diu que 'ns casarem arreu que li donguin los galons: y quant sigui llicenciat anirem al seu país perquè hi te molt de *panís*, si ningu se li ha menjat.  
Evitem un nou afront que ja estich escarmentada; però la octava vegada...  
Senyors, me 'n vaig á la font.

Y tocant prest *pirandó* per la porta de la dreta